

дайджест найцікавішої інформації та аналітики: ВЕБСАЙТИ, ЕЛЕКТРОННІ ТА ДРУКОВАНІ ЗМІ УКРАЇНИ, ets

www.eko-bud.com.ua

Щочетверга с.8

Добрий ранок!

ТЕЛЕ
РАДІО
ІНТЕРНЕТ

НОВИНИ

№52
(304),29 грудня
2011 р.—
5 січня
2012 р.

Четверговий випуск

Існує досить світла для тих, хто хоче бачити, і досить мороку для тих, хто не хоче. Б. Паскаль
3 наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим!

Інститут української політики
пропонує Вашій увазі рейтинг
основних подій у галузі
зовнішньої політики України
у 2011 році

Лист диктатору

Доброго дня, Вікторе Федоровичу!

Напередодні Нового року вирішила написати вам листа.

Ні... Про себе і про судові процеси - я не буду, не хвилюйтеся. Я чула, як ви на своїй прес-конференції клялися, що ви тут ні при чому. Вірю :)

Мине ще трохи часу, і ви будете розповідати демократичному світу, що коли ви народилися, я вже в тюрмі сиділа.

Але я зараз про інше. Я - про країну. Я, в нинішній ситуації здатна піднятися над подіями і говорити з державних позицій. Не у своїх особистих інтересах, і не в ваших. А в інтересах країни.

Навіщо? - можете запитати ви мене...

...Справа в тому, що через фатальний недогляд української Клію (це давньогрецька муза історії) два роки тому ви стали главою нашої держави. Що вона робила, та Клію в такий відповідальний момент, важко сказати. Але, в будь-якому випадку, "маємо, те що маємо", - як любить говорити Леонід Макарович.

В даному випадку - маємо вас на посаді Президента.

Ви стали главою держави, в якій жити мільйонам українців. В тому числі і після вас. Тому я хочу дати вам кілька порад, які,

я сподіваюся, дозволять уникнути фатальних помилок і дадуть можливість зберегти країну для майбутніх поколінь, а вам обличчя.

По-перше, не намагайтесь отримати повагу та любов народу насиллям і гвалтуванням. Примусового кохання не буває. Ви цю країну не в карти виграли, за вас проголосували люди, які сплутали вас з вашими біг-бордами. Сьогодні ви над цими людьми відверто знущаетесь, і найстрашніше (для вас,) що люди це вже розуміють.

Ви оточили всю країну парканами. Складається враження, що сьогодні найуспішнішим бізнесом може стати випуск колючого дроту. Але, рано чи пізно, ви зрозумієте, що це ви за колючим дротом, а не країна.

Сьогодні у вас, як стверджують соціологи, стабільні сім відсотків підтримки. З такими темпами втрат вас не вистачить навіть на наступний рік президентства. Це вам тільки здається, що ви сильний та впливовий, а попереду безмарне правління на довгі роки. Не довіряйте собі в цих прогнозах. Бо ще кілька фатальних помилок і вас покинуть усі, включно з Четовим.

І ніхто не прийде на допомогу. У вас вже була нагода перекопатися, що за гроші можна збудувати хіба вертольотний майданчик, а не протидіяти Майдану.

Тому перша порада - розпочніть жити для людей. Я знаю, що вам це важко. Тож якщо не вийде, зробіть хоч вигляд, що люди все ж таки є в країні, де ви тимчасово працюєте президентом. Якщо не зможете, все для вас скінчиться значно швидше.

По-друге, не знаю наскільки ви розбираєтесь в міжнародних та геополітичних питаннях, але у мене для вас погана новина: Євро-2012 - це не договір про евроінтеграцію, вас ввели в оману. Це - футбол.

Ваш найглибший промах - згортання процесу об'єднання з Європою.

(Продовження на 2 с.)

Топ-10 основних подій у зовнішній політиці України

1. Політичний консенсус всередині України щодо європейської інтеграції

2011 рік увійде в історію України як рік, коли дискусії щодо доцільності європейської інтеграції України отримали спільний знаменник: практично всі головні політичні сили України (окрім комуністів) підтримали європейський вибір і виступили з відповідними заявами. Традиційний для української геополітики принцип Лебеда, Рака та Шуки перестав бути актуальним. І влада, і опозиція висловили одностайність у бажанні долучитися до європейських цінностей та європейської цивілізації. Це автоматично позначилося і на соціологічних даних: за різними оцінками, від 52 до 56% громадян України підтримують орієнтацію на Захід. Варто зауважити, що ще рік тому ці показники були нижчими щонайменше на 20%.

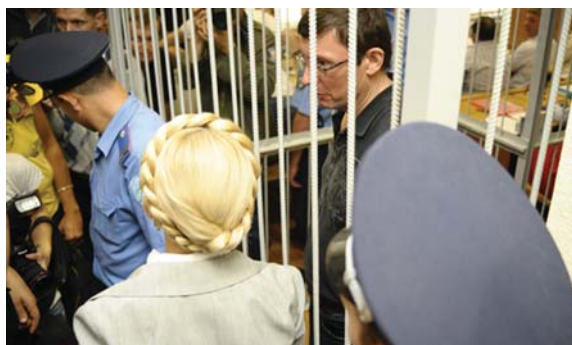
2. Дискусії щодо Угоди про асоціацію України та ЄС (включно з угодою про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС)

Рік запам'ятався гарячими дискусіями між Києвом і Брюсселем щодо Угоди про асоціацію України та ЄС. Цей документ має наблизити країну до європейської спільноти та створити передумови для інституційної інтеграції України в ЄС. Для нашої країни принципово є згадка у документі про нашу європейську ідентичність, що дало би можливість у майбутньому, покликаючись на статтю 49 Лісабонського договору, претендувати на повноцінне членство в ЄС. Німеччина, Франція та Голландія виступили проти вимог України, аргументуючи свою позицію справою Юлії Тимошенко та порушеннями демократичних свобод в Україні.

Слабкість аргументації очевидна (угода підписується не з конкретним президентом, а з конкретною державою, і прив'язується до історичного моменту не можна, до того ж Україні відмовляли у визнанні її європейської ідентичності і раніше - за часів прем'єрства Тимошенко). Найбільшим захисником українських інтересів виступала Польща, яка головує у другій половині 2011 року у Євросоюзі. Тривалі дискусії призвели до того, що на грудневому саміті Україна - ЄС у Києві було заявлено про завершення переговорів, але питання про європейську ідентичність України залишилося відкритим. Завершення процесу ухвалення угоди про асоціацію має відбутися наступного року - принаймні, парафування та підписання документу.

(Продовження на 7 с.)

"Батьківщина" та "Народна самооборона" об'єднуються

Партія "Батьківщина" і партія "Народна самооборона" сформулюють єдиний список кандидатів у депутати на парламентських виборах у 2012 році.

на об'єднання в рамках одного партійного списку, ми йдемо", - додав він.

"Це означає, що сьогодні ми підпишемо документ, або заявимо про спільну діяльність з партією "Народна самооборона", і це означатиме, що представники "Народної самооборони" і представники "Батьківщини" будуть в єдиному партійному списку", - сказав М.Томенко.

Віце-спікер висловив сподівання на те, що в такому єдиному партійному списку будуть і колеги з опозиції.

При цьому М.Томенко додав, що наразі складно говорити про те, які ще опозиційні політичні сили можуть приєднатися до ініціативи із об'єднання "Батьківщини" і "Народної самооборони".

"Які будуть ще партії, зараз сказати складно", - сказав він.

Нагадаємо, що влада утримує лідерів цих політичних сил у в'язниці. Юлія

Тимошенко перебуває в Лук'янівському СІЗО з 5 серпня, а Юрій Луценко - з 27 грудня 2010 року.

Нагадаємо, що "Народна самооборона" йшла на парламентські вибори 2007 року у складі блоку "Наша Україна - Народна самооборона". Вибори виграли БЮТ і НУНС, сформувавши парламентську коаліцію.

Згідно з новим законом, участь блоків в виборах заборонено.

За даними останніх соціопитувань, рейтинг "Батьківщини" - 21%, "Народної самооборони" - менше 1%.

Як повідомлялося, раніше про спільні зусилля на парламентських виборах 2012 року заявили "Фронт змін" і "За Україну", проте без формального об'єднання.

news.dt.ua

Адміністрація Качанівської колонії готова прийняти экс-Прем'єр-міністра за колючим дротом, але санаторного життя не обіцяє

Чутки про те, що Юлія Тимошенко відбудувати присуджений термін покарання у Харкові, вперше з'явилися ще восени. Тоді ж стала відома і причина такого вибору: в Україні немає тюремних "апартаментів", призначених для високопоставлених жінок. А Качанівська колонія, що міцно утримує статус зразково-показової ще з радянських часів, очевидно, виявилася найбільш прийнятною для такої місії. Вона "славиться", перш за все, двома межами: тут утримують сімнадцятьох жінок-довичниць, на спільному рахунку яких - майже півсотні убивств. А ще тим, що має камери по 10-15 ліжок з окремим санвузлом. Остання "європейськість" - особлива гордість Качанівки, бо раніше жінок утримували в казармах на 50-100 осіб.

В адміністрації колонії кажуть, що готові прийняти у себе саму ЮВТ, але якихось

виняткових апартаментів для неї не готуватимуть. "Особливих кімнат у нас немає. Умови, як самі бачите, добрі, але однакові для всіх, - прокоментував ситуацію начальник виправного закладу Іван Первушкін, а заодно розкрив кілька особливостей тюремного "протоколу". Усіх засуджених до Качанівки привозять чомусь лише в понеділок, після чого два тижні вони перебувають на карантині. За цей час персонал вивчає стан здоров'я новеньких, особливості їхнього характеру, професійні навички.

Останні - предмет особливої уваги: колонія заробляє на своє життя в основному сама, тому в її стінах працюють усі. Більш тямущі жінки шийють одяг (у тому числі й для міліціонерів), менш кваліфіковані - мішки.

(Продовження на 2 с.)

Зразкові нари й 900 грн. зарплати

Зразкові нари й 900 грн. зарплати

Як альтернативу можуть запропонувати роботу будівельника, прибиральниці, чорноробочого на кухні. Птахівниці тут теж є, але з різним рівнем польоту - одні дотягають качок на господарському дворі, інші - пестять золотого фазана у клітці та різну пернату екзотику, що живе в Зимовому саду - місці психологічної реабілітації засуджених.

Що саме обере для себе Юлія Володимирівна, якщо справді потрапить у Качанівську колонію й фізично зможе осилити бодай одну із цих професій, наразі сказати важко. Але вже зараз очевидно - більш заможною людиною після свого звільнення вона не стане. Левову частку зароблених коштів жінки змушені платити за власне утримання у цих стінах, а те, що залишається, витрачають у тюремному магазині на речі першої необхідності - предмети гігієни, чай, каву, цукерки. Отваритися тут можна лише раз на місяць у порядку чітко встановленої черги. Зарплата невелика - в середньому 900 гривень на місяць плюс невеликий доважок за роботу по домохозяйству.

Усім ув'язненим видають однакову форму, обов'язковий атрибут якої - хустина на голові з ретельно підібраним волоссям. Але така жорстка уніфікованість не заважає жінкам стежити за своєю зовнішністю: навіть качанівські довічники "носять" чепурний макіяж. Серед елементів сучасної цивілізації в колонії є також справжній тренажерний зал для фітнесу, а також немає

грат на новеньких пластикових вікнах у кімнатах. Власне, камер у традиційному розумінні цього слова тут теж немає: вони нагадують чимось блоки у добре відремонтваному гуртожитку, лікарні чи п'єнертаборі, де є окремі туалети із душем і тумбочка біля кожного дерев'яного ліжка, застеленого світлим простирадлом. Словом, якщо до Качанівки навідається європейська комісія перевірити умови утримання Юлії Володимирівни за ґратами, від жаху ніхто з контролерів не знепритомніє. Можливо, тут ще і не стовідсоткова Європа, але вже і не страшний радянський концтабір.

Але попри всю зовнішню пристойність, режим у цій колонії досить жорсткий: підйом о 5:15 ранку, сніданок, перекичка, робота. Лише після вечері жінки отримують право на вільний час. Займаються, хто чим може: вишивають, читають, грають у шахи, волейбол, дивляться телевізор. Уся територія колонії обнесена триметровим парканом із колючим дротом, тому втекти практично неможливо. За всю історію зробили це вдало лише одній жінці у 70-х роках минулого століття, яка вийшла на волю через господарські приміщення. Правда, ненадовго.

Загоїти душевні рани тут можна у невеликому храмі, збудованому кілька років тому самими ж ув'язненими. Щопонеділка і по великих святах відправити богослужіння приїздить батюшка з Харківської єпархії.

У Качанівській колонії є і свої "унікальні" жінки, до яких часто приїздить преса.

Наприклад, найвища в усій виправній українській системі молододія, що має більш ніж двометровий ріст. Громадянка Ірану, засуджена за вбивство свого київського шефа, і бабуся, яку дідько поплугав знищити майже всю свою родину. Якщо ж справляться прогнози джерел "УМ" і сюди потрапить экс-Прем'єр-міністр, Качанівка прославиться ще більше, адже досі в Україні жодна в'язниця не приймала у своїх стінах жінку такого високого рангу.

ІНША ВЕРСІЯ

Сайт "Обозреватель" із посиланням на власні джерела у Службі безпеки України стверджує, що жодних подань на переведення Тимошенко зі СІЗО в колонію СБУ не готує. Позаяк, хоч і розслідує справу БЕСУ, за якою ЮВТ заарештована вдурге, але жодним чином не впливає на рішення пенітенціарної служби.

ОФІЦІЙНО

У Державній пенітенціарній службі України стверджують, що питання переведення Юлії Тимошенко з Лук'янівського слідчого ізолятора в місце відбування покарання в даний час не розглядають. "Поки питання про переведення її з СІЗО не стоїть", - цитує сайт "Кореспондент" помічника голови ДПС Ігоря Андрушка.

Лариса САЛІМОНОВИЧ utoloda.kiev.ua

Чорновіл під палітуркою

На вечорі пам'яті з нагоди дня народження відомого політика презентували дві книжки, присвячені лідеру Руху

Поява "Українського вісника" спровокувала чекістські погроми в Україні. В 1972 році Чорновола вдруге ув'язнили за антирадянську діяльність. "Мені тут бракує лише України", - писав він сестрі з якутської тундри.

Згадуючи початок 90-х в українському політикумі, пані Валентина зазначила, що це був час, коли відкривалися нові горизонти. У Верховній Раді першого скликання було багато демократів. В'ячеслава Максимовича обрали в Львівську обласну раду, яку він пізніше очолював. Ідеологічну роботу, яку він проводив на Львівщині - єдиному регіоні, де панував український дух, - через Верховну Раду поширювали по всій країні. Навколо Чорновола була організована агентура, навіть у самому Русі діяли сили, які стежили й підслуховували. Чорновіл знав "стукачів" і не боявся. "Все, що вони можуть від мене почути, я кажу публічно", - казав він соратнику Ярославу Кендзьору.

У той самий період Чорновола обрали гетьманом українського козацтва. За словами сестри, ставився він до цього дуже серйозно. Зусиллями Чорновола Міністерство юстиції затвердило юридично українське козацтво. Саме тоді було скасовано присягу, яку дав Богдан Хмельницький російському цареві.

"З товаришів ніхто не написав про Чорновола"

Саме цей період бурхливого і драматичного початку державотворчої діяльності 1990-1992 років і ввійшов до сьомого тому зібрання творів В'ячеслава Чорновола, що вийшов у "Смолооскипі". Він містить його статті, виступи, інтерв'ю. Всього "Смолооскип" видасть 10 томів творів Чорновола. "Всі 7 томів - це винятково заслуга ентузіастів, - зазначив дисидент Лесь Танюк. - Ми вісім разів зверталися до Верховної Ради видати ці твори, уряд робив вигляд, що подавав держзамовлення, але нічого з того не вийшло". Таке ставлення влади до духовних основ національного мислення свідчить про добре проплачену змову проти негавомовного лідера боротьби за українську незалежність. Фінансування 10-томника творів Чорновола підтримує українська діаспора, видавництво "Смолооскип" і Міжнародний благодійний фонд імені В'ячеслава Чорновола, який очолює Алена Пашко. Упорядковує видання Валентина Чорновіл. "Книги, які ми видаємо, призначені насамперед для молоді, - каже пані Валентина. - Ми - учасники тих подій, а дядя вас - це історія, яку треба знати".

"Енергетика і азарт творення нової держави струмують у кожному творі Чорновола, - каже директор видавництва "Смолооскип" Ростислав Семків. - Дуже багато

розмірковувань про тактику боротьби, роздумів про майбутнє. Це єдине багатомне видання, яке ми з року в рік продовжуємо. Для нас це справа честі". Наразі фактично готовий до друку 8-й том, він побачить світ після Нового року.

Матеріали виданих томів лягають в основу наукових праць. Одна з них - нарис молодого науковця Василя Деревінського. Це дослідження діяльності Чорновола на основі архівних документів Руху від моменту, коли він став на шлях політичної діяльності, боротьби за волю країни і права людини, період ув'язнення, боротьба за незалежність, реформи, непрості політичні колізії 90-х років - до трагічного 1999-го. "З товаришів-колег ніхто не написав книжки про В'ячеслава Чорновола. Немає людям часу писати, - зазначила Валентина Максимівна. - Василь Деревінський не знав його особисто. Може, це й добре, нарис вийшов об'єктивний, у його основі - тільки факти".

Анна ЩЕПА

ОТАКО!

Вечір пам'яті не минув без скандалу. "Сьогодні в Україні не бачу жодного політика, який би наближався до якостей Чорновола, - сказав народний депутат - "нашоукраїнець" Ярослав Кендзьор. - Мені спадають на думку бібліїні рядки: "Уражу пастора і розбіжиться стадо твоє". Комуністи знали, що робили. Таким чином фізично знищили Бандеру, Шухевича, Конавальця. Подивіться, хто сьогодні керує демократичними партіями. Вся наша національна демократія переходить до рук чекістів. Один полковник керує Народним рухом, фракція БЮТ очолює генерал КДБ товариш Кожемякін. Ми що, віримо, що ці люди будуватимуть національну Українську державу?"

На це сестра В'ячеслава Максимовича Валентина вигукнула з залу: "Не треба таке казати! Ми повинні об'єднати народ, а не роз'єднувати!" - "Хто, чекісти будуть об'єднувати? - не погодився Кендзьор. - Згадають про Чорновола за три місяці до парламентських виборів, одягнуть футболки з його портретом..." - "Вибачте, я прийшла на презентацію книжок, а не слухати про те, хто зрадники. Ярославе, можна і вас обізвати зрадником! Чому ви не відстоювали ідеї Руху, а пішли?" - після цієї фрази пані Валентина збрала речі й попрямувала до виходу. "Я відстоював ідеї Руху до тих пір, поки не переконався, що це безнадійно, - пояснив присутнім у залі Кендзьор. - Я не хочу бути під керівництвом людей, які казали, що Чорновіл - не дисидент, а кримінальник і гвалтівник. Ви запитайте пані Атену, Лесь Танюка, чому вони пішли з Руху?". Зал зустрів ці слова оплесками...

utoloda.kiev.ua

Свідцтво про державну реєстрацію: серія KB № 10670 від 25.11.2005 р.

Засновник і видавець - Агентство інформації та реклами

вул.Володимира Великого, 18, Львів, 79053

тел. факс: 297 60 97, e-mail: dr_novunu@ukr.net

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати матеріали, які публікують. Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. Матеріали, позначені «на правах реклами», публікуються на комерційних умовах. За достовірність реклами відповідальність несе рекламодавець. Передрук матеріалів - при обов'язковому посиланні на видання.

Друк: «Видавничий дім «Молода Галичина» (м.Львів, вул.Угорська, 14).

Номер підписано до друку о 21.30. Зам. № 1308. Наклад: 30000 прим.

Головний редактор - Олександр Корещ, заступники головного редактора - Олег Пендерецький, Христина Карась, технічний редактор - Богдан Богач, дизайн - Христина Хоростіль, консультанти - Назар Засай, Роман Старший. Філії (кореспондентські пункти): м.Київ - Оксана Клименко, м.Івано-Франківськ - Єльвіра Блінцова, м.Тернопіль - Галина Михайлова, м.Луцьк - Олександра Бігун, м.Рівне - Григорій Кремінський, м.Житомир - Павло Письменний, м.Чернівці - Костянтин Журавчак. Адміністрація: директор - Олена Сахарук, головний менеджер - Віталіна Пенягіна. Кадри: Емма Поздєєва. Реклама: Христина Карась тел.: 242 54 80, факс: 297 60 97, моб.: 8 097 649 88 70. Технічна підтримка редакції: Олександр Ренн (НВКФ «Техноекс»). Юридичне обслуговування: Віталій Рушак.

Лист диктатору

Чен Ир буде нещасною та незахищеною людиною. Не потрібно. Не принижуйте й не дискредитуєте своїх синів.

По-п'яте, не привласнюйте так брутално, нахабно і відкрито державне майно. Марна праця. Рано чи пізно все доведеться повернути, пригадайте хоча б "Криво-ріжсталь". Держава - це не ваша персональна комора.

Влада минає і закінчується. Така її природа. І можна бути президентом у вигнанні, але не можна бути власником "Укртелекому" в екзилі.

По-шосте, політики завжди не до кінця щирі. Але не кажіть відвертої неправди. Всі ж сміються, коли ви запевняєте, що не впливаєте на роботу судів, міліції, прокуратури, що боретеся з корупцією, читаєте Чехова. Це настільки відверта неправда, що вона викликає зневагу. Люди добре відчують фальш, вони цього не пробачують.

Коли ви говорите про подібні речі, у тих, хто вас слухає це автоматично викликає нервовий сміх. А президент не може дозволити собі бути смішним.

І нарешті, по-сьоме. Я, Вікторе Федоровичу, дуже добре вивчила анатомію диктатури. Головна її ознака в тому, що вона завжди закінчується. І завжди беззлавно. Диктатор, при всіх своїх силових та ресурсних блискучих атрибутах - слабка, залякана і обмежена людина. Страх - єдине почуття, з яким він ніколи не розлучається. Я, думаю, ви розумієте про що я...

У 2009 році я зустрілася з одним незвичайним політиком. Це була абсолютно впевнена в собі людина. Він мав рейтинг довіри близько ста відсотків у своїй країні. Цілий народ щодня вклонявся йому, вважав його даним країні вищими силами. Він збирався правити вічно і нічого не затьмарювало його абсолютну самодержавну владу. Він поділив усю країну між своїми синами і почувався повним господарем на своїй землі...

Але вже через два роки його мертве, сплюндроване тіло волочили вчорашні вірнопіддані по придорожній пилюці його рідного міста.

А один з його синів пропонував два мільярди доларів за можливість втечі з країни.

Не зважаючи на "особливість" наших взаємин, Вікторе Федоровичу, я, все ж, ніколи не побажаю вам такої долі. Я чесно хочу, щоб ви до Єнакієва заходили не так як згаданий мною політик до Сірту. Все у ваших руках. Принаймні поки-що.

Словом, Вікторе Федоровичу, коли будете підіймати свій традиційний келих "Наггоgate" під новорічною "йолкою", замисліться бодай на мить над суттю свого правління, подумайте про трагічні помилки. Про вже зроблені та про ті, які ще хочете зробити.

Аналізуйте промахи та невдачі в час їх здійснення, а не потім. Бо потім - пізно. Робіть так, бо інакше - "я вам не заздрю". Інше - подумайте самі...

Юлія Тимошенко,

Камера № 260, куди ви мене розмістили, Лук'янівське СІЗО. Київ 26 грудня 2011 р.

pravda.com.ua

Пуу-революція

Чому мітингам російської опозиції ще далеко до нашого Майдану

Московський мітинг опозиції 24 грудня став іще велелюднішим, ніж аналогічна акція за два тижні до того. Проте якщо на Болотній площі протестувальники вимагали передусім нових парламентських виборів, то на проспекті Сахарова зазирали вже далі - на вибори президентські.

"Ми - не бандерлоги!"

Такої кількості людей організатори, здається, й самі не чекали. І можна собі лише уявити, з яким подивом на те, що діялося на проспекті Сахарова, поглядали з найвищих кремлівських кабінетів. А вже напередодні мітингу влада (принаймні та її частина, яку вважають більш "новаторською", "молодою" й "ліберальною") дещо порозумнішала. І замість вигадувати для "купки куплених Заходом заколотників" зневажливі прізвиська змінила тактику на "роздачу пряників". Дмитро Медведев, виступаючи з останнім президентським посланням до Держдуми, запропонував спростити порядок реєстрації політичних партій, "демократизувати" вибори (зокрема, знову запровадивши одно-мандатні округи, в яких обиратимуть половину депутатів) і повернути виборність губернаторів. А на той час виконувач обов'язків голови президентської адміністрації Владислав Сурков (тепер, нагадаємо, на цю посаду призначено экс-віце-прем'єра Сергія Іванова), якого називають "сірим кардиналом" Кремля, узагалі показав себе ледве не полум'яним революціонером. В інтерв'ю газеті "Ізвестія" пан Сурков не шкодував компліментів на адресу "найкращої частини суспільства", яка вийшла протестувати, і наголошував: влада просто зобов'язана піти на зустріч цим чудовим свідомим людям, провівши грандіозні реформи. І байдуже, що саме Суркова, вочевидь, небезпідставно, вважають одним із головних ідеологів переслідування опозиції, прослуховування телефонів її лідерів, жакерських атак на опозиційні сайти та сервіси інтернету тощо.

Тобто, як виявилось, не байдуже. Замість "приспати" опозиційну активність росіян, цинічні заяви з кремлівських кабінетів іще більше її розпалили. У цьому ж напрямі спрацювало й оприлюднення телефонних розмов одного з лідерів руху "Солідарність" Бориса Немцова.

Проте найбільшим "агітатором" за участь у демонстрації, безперечно, став прем'єр-міністр Володимир Путін. Саме його висловлювання про "презервативи" (білі стрічки, які чіпляють на себе учасники мітингів), "баранів" і "бандерлогів" остаточно переконали тих, хто ще сумнівався: проти цієї, путінської, влади конче треба повставати.

"Перлам" із вуст ВВП російська опозиція завдячує й великою кількістю дотепних гасел - переважно саморобних: "Затандемили", "Вован-де-Морт и урна волшебника: Возвращение властелина" (а ля реклама нового фільму), "Голосуй, не голосуй - все равно получишь Путина", "Нам не нужен использованный ПРЕЗИДЕНТ!", "Вы нас даже не представляете", "Пришла бесплатно!". Останнє гасло - натяк на заяви з Кремля про те, що мітинги "проплачені з-за кордону" (були також плакати "Хілларі, де мої гроші?!". Нагадає наші "американські валіанки", правда?

Значну частину гасел породила фраза Путіна з "прямої лінії": "Ідіть ко мне, бандерлоги!". "Хочу сумку из кожи питона Каа", "Хорошо зарабатываю, плачу налоги - не хочу в бандерлоги", "Мы пришли к тебе, Пуу" - лише незначна частка цієї народної творчості.

Опозиція - це модно!

Перед чотирма з гаком десятками рамок металошукачів на проспекті Сахарова вишикувалися довжелезні черги: оскільки такі зібрання в Росії не обходяться без перевірки на зброю-вибухівку, москвичі й гості столиці організовано вивертали кишені перед правоохоронцями. Саме ці рамки зрештою допомогли бодай приблизно підрахувати кількість учасників мітингу, яку поліція, нічого сумняшся, обмежила 29 тисячами (а організатори "загилили" до 120-200 тисяч). Насправді, судячи з підрахунків добровольців, які стояли біля кожного металошукача з "лічильниками", людей прийшло щонайменше 70 тисяч. А насправді, швидше за все, близько 100 тисяч - згодом "рахувальники" дещо збились.

Навіть із кадрів прямої трансляції (в інтернеті, звісно) було очевидно, що для незвичних до такої "свободи" росіян участь у масовому зібранні, де можна відчутти реальне, а не віртуальне плече однодумця - за щастя. Тут були батьки і діти, діди й онуки - найрізноманітніші вікові категорії й суспільні прошарки. Щоправда, переважно - все ж люди "близько 30". І - переважно небідні.

"Протестувати стало модно: недарма ж на мітинг на проспекті Сахарова зібралось стільки дівчаток-хлопчиків у розтягнутих джинсах і модних шапках", - відповідна сентенція була обов'язковою в "темниках" для центральних російських телеканалів, які не могли уникнути репортажів про цю подію.

І, попри те, що саме таке висвітлення є забаганкою влади, в цих словах є беззаперечна частка істини. Протести в Москві стали справді модними - інакше, можливо, багато "хіпстерської" молоді на них би й не вийшла. Але чи погано це - мода на протест? Згадаймо нашу Помаранчеву революцію: тоді помаранчевий колір, стояння на Майдані, анекдоти про Януковича й "наколоти" апельсини - це теж було модно. У найпозитивнішому сенсі.

Аби не засвітили революцію

Утім московські мітинги 10 і 24 грудня - це ще далеко не Майдан. І для такого висновку є щонайменше кілька причин.

Ми йшли до Помаранчевої революції дуже довго. Власне, йшли всі 20 років з дня здобуття Незалежності. І за Кравчука, і за Кучми в Україні регулярно відбувалися більш і менш численні мітинги з певними вимогами до влади - демократичний процес у нас не припинявся ніколи. У Росії ж уже виросло ціле покоління, яке не пам'ятає такої волності.

Наш Майдан був не лише криком відчаю, а й мав цілком реальні шанси на перемогу: на той час, коли влада Кучми-Медведчука-Януковича сфальсифікувала президентські вибори, "Наша Україна" вже перемагала на парламентських виборах і мала найбільшу фракцію в парламенті, а опозицію представляв цілком сформований і реальний кандидат у президенти - Віктор Ющенко.

У Росії цього всього немає. Так, у Державній Думі існує номінальна (вона ж "системна", дозволена владою) опозиція - "Справедлива Росія", ЛДПР, комуністи. З них "справороси" й деякі представники КПРФ приєдналися до мітингу на проспекті Сахарова, ЛДПР мітингувала окремо. Але вважати їх дієвою опозицією смішно. І в такій ситуації розраховувати на те, що Путін сотоваріщі добровільно піде на поступки і погодиться на дострокові парламентські чи справді прозорі президентські вибори - щонайменше наївно. В Україні, нагадаємо, результатом Помаранчевої революції був саме компроміс між опозицією і владою. Хоча російська опозиція теж дійшла до розуміння того, що у спілкуванні з владою щонайменше потрібен посередник. Ним погодився стати колишній міністр фінансів і нібито досі член команди Путіна Олексій Кудрін.

Зрештою, до Майдану росіяни ще просто не готові. За чотири години мітингу лише лінійний коментатор і опитаний журналістами учасник не згадав про те, як збіса холодно, хоч і цікаво стояти (-6 градусів). Наступний масовий виступ призначено на лютий. Але всі останні революції - як "кольорові", так і криваві - доводять: для того, щоб домогтися виконання своїх вимог, протест повинен тривати безперервно. Про наметові містечка в Росії наразі не йдеться. Хоча перші кроки вже зроблено: учасникам суботнього мітингу роздавали теплу кашу і чай з польових кухонь...

Червоний та інші культури

На що цей мітинг був справді схожий, то це на акцію "Повстань, Україно!", яка також стала одним із кроків на шляху до Майдану. Проте на мітингах "ПУ", в яких брали участь найрізноманітніші політичні сили - від крайніх правих до комуністів, -

усі ставилися одне до одного надзвичайно терпляче. І коли виступав Петро Симоненко, представники КУНу і "Свободи", зціпивши зуби, мовчали. Натомість суботня демонстрація в Москві ознаменувалася суцільним "фе". Невідомо хто (так принаймні стверджують організатори) роздав першим рядом мітингувальників червоні свистки. І ще на початку дійства ведучий - спортивний коментатор і "кандидат у губернатори" з фільму "День виборів" Василь Уткін - оголосив, що промовцям можна не лише аплодувати, а й свистіти.

Свисту справді вистачало. Особливо дісталось Кудріну, Немцову (згадали телефонні матюки на адресу колег), лідеру націоналістів Володимиру Тору та Ксенії Собчак. Останню "зачмирили" за заклик "боротися не за владу, а за вплив на неї". У своєму "Твіттері" Ксенія зауважила: свист чула і, на відміну від Володимира Путіна в "Олімпійському", не заперечуватиме, що він був саме на її адресу. Проте право висловити свою власну, а не комуся симпатичну, позицію - це найбільший здобуток справжньої демократії.

Загалом промовців було близько 30 - усіх їх напередодні визначили голосуванням у "Фейсбуці". Найбільше голосів було подано за виступ олігарха Михайла Прохорова і блогера Олексія Навального. Прохоров вийти на сцену відмовився й роздавав інтерв'ю "за лаштунками", натомість націоналіст і борець із корупціонерами Навальний викликав справжній фурор. Зокрема, він чи не єдиний наголювався на тому, що "така кількість людей може взяти Кремль".

От тільки як той Кремль узяти, протестуючи "на кулічках" - якщо Болотна площа від Красної далеченько, то проспект Сахарова, на якому дозволили мітингувати опозиції, - і поготів.

Також виступали Борис Акунін, Григорій Явлінський, Олексій Кудрін, Володимир Рижков (за тепер опозиційного функціонера ще радянської доби готові голосувати багато помірковано опозиційних росіян) тощо. Журналіст Леонід Парфьонов та рокер Юрій Шевчук передали свої відеозвернення.

Зрештою мітинг ухвалив резолюцію: не віддати Володимиру Путіну жодного голосу на президентських виборах-2012, і розійшовся, запустивши в небо портрет ВВП на кульках із написами "Нас надули". Очевидно, до лютого.

На перевиборах Держдуми, яка вже почала засідати, очевидно, сподіватися не варто. А щодо президентських виборів... не голосувати за Путіна - це, звісно, правильне рішення. Проте висунути свого кандидата теж уже не вдасться - реєстрація претендентів на президентське крісло вже завершилася.

ПОЛІТПАРНАС

Ідея перетворити Кіплінгового удава Каа на Пуу - знахідка поета Дмитра Бикова, який входив до оргкомітету мітингу. Це його перу належить блискучий вірш із рядками:

За пару часов до рассвета,
собравши зверей толпу,
На лысой горе Совета
разделяя великий Пуу...
Расселись, издали видные,
на травке, как на полу,
Эмблемы "Единой Индии" -
отряд медведей Балу.
- Слышите ли вы меня, мои джунгли?
- Мы слышим тебя, о Пуу!
- Нравлюсь ли я вам, подхожу ли?
- Мы любим тебя, о Пуу!
Когда из норы, освещен мигалкой,
вылазишь ты на тропу,
От страха и нежности самой жалкой
мы вертимся на пупу!
- Мне будет чем отчитаться, -
вальяжешь шипит удав. -
Я толще стал на пятнадцать,
короче на двадцать став.
Я выгляжу ничего так-с,
а издали так красив,
Как будто закачан ботокс
в огромный презерватив.

Леся ВОЛОШКА

umoloda.kiev.ua

Мічені ялинки

Запровадивши "чіпи", держава забрала у приватників право торгувати ялинками

Нещодавній "рейд" журналістів "УМ" підтвердив: порівняно з минулим новоріччям ялинкових базарів у столиці вкрай мало. Річ у тім що цьогоріч, аби запобігти незаконній вирубці дерев, Державне агентство лісових ресурсів запровадило обов'язкове маркування ялинок. Люди нарікають: без відповідних маркувань міліція затримує автівки з ялинками на під'їздах до столиці. Помітивши торговця на узбіччі, підходимо, начебто ми пересічні покупці. Пан Микола, який продає лісових красунь, неохоче повідав, що реалізувати продукцію дуже важко, бо "міліція може підійти і все закрити".

Цього року КМДА зменшила кількість "офіційних" точок із продажу новорічних дерев - їх буде тільки 86. На сьогодні працюють заледве чверть "офіційних" ялинкових базарів. Покупців крутиться чимало. Звідси й чимала вартість деревця: ціна ялинки висотою в метр-півтора становить 80 гривень, а за вищу треба викласти до півтори сотні гривень.

Основна цьогорічна тенденція - замість нормальних ялинок людям пропонують "ікебану" зі зв'язаних хвойних гілочок, які кріпляться на дерев'яній підставочці. За таке задоволення висотою до метра треба викласти 30-35 гривень. Продавці зізнаються: до нехитрих прийомів доводиться вдаватися саме через обов'язкове "чіпування" дерев. "Знаєте, скільки часу треба, щоб виростити ялинку? Ніхто не хоче ні садити, ні працювати. Тепер і вирубувати заборонили", - бідкається одна з бабусь, яка продає колючі "букети" неподалік метро "Дарниця".

"УМ" побувала на ще одній точці з реалізації новорічних дерев та прикар біля метро "Шулявська". На нашому шляху це було єдине місце, де можна чіпи побачити на власні очі. Так от, ялинковий чіп - це звичайний шматок чорного картону з кількома цифрами і штрих-кодом, причеплений до стовбура тоненькою мотузкою. Для чого чіпи, продавці не могли відповісти і тут. "Але закон треба виконувати, тому ми отримали всі необхідні дозволи. Краще так, щоб потім не мотати нерви з правоохоронцями", - додають вони.

Утім "УМ" з'ясувала таке: міліція може штрафувати людей, які здійснюють продаж ялинок у невідведених для цього місцях, але не має жодних директив щодо наявності-відсутності чіпів. Про це повідомив нам голова прес-служби київської міліції Володимир Дмитренко.

Але фермери, які вирощували новорічні красуні, бояться виставляти на продаж свій "контрафакт". Чіпи, розповіла "УМ" Олена Аганесова, прес-секретар Держагентства лісових ресурсів, роздали винятково державним господарствам, а не "приватникам". За її словами, ліміт чіпів на всю країну - 5 млн. Вистачить. А тепер - увага! Прес-секретар Держагентства пояснює: офіційної постанови про обов'язкове чіпування ялинок не існує, це лише рекомендована процедура.

Виробники на ялинках не розбагатіють

Закупівельна ціна новорічного деревця складає 52 грн. За словами голови Держагентства лісових ресурсів Віктора Сівця, така ціна не передбачає отримання прибутку лісовими господарствами, бо майже не покриває витрат на дерево, яке вирощували протягом 5-7 років.

За незаконно зрубане дерево правопорушник має заплатити від 274 до 1753 грн. штрафу, у випадку несанкціонованої торгівлі - від 50 грн.

Іван Гавриляк
Анастасія Богуславська
umoloda.kiev.ua

Страсбурзькі перспективи для Тимошенко і Луценка

Наступного року долю Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, які зараз перебувають в ув'язненні, вирішуватимуть не лише українські суди, але й Європейський суд із прав людини. Адвокати колишніх урядовців упевнені, що вердикт Страсбурзького суду буде на користь їхніх підзахисних.

За словами адвоката Ігоря Фоміна, який захищає Юрія Луценка, вердикт у справі колишнього міністра внутрішніх справ може бути винесений до кінця зими.

"Виходячи з того, що у нас є першочерговий розгляд цієї справи, сподіваюся, що ми отримаємо рішення вже у січні-лютому наступного року", - розповів захисник в інтерв'ю Радіо Свобода.

Захисники экс-урядовця оскаржували насамперед його арешт, а також обмеження права на захист. Щоправда, Ігор Фомін утримувався від коментарів з того приводу, як розвиватимуться події, якщо суд з прав людини задовольнить позов Юрія Луценка. За його словами, "відповідно від змісту рішення ми звертатися будемо до Верховного Суду, або прямо до суду Печерського, виходячи з того, що це рішення є обов'язковим".

Грошова компенсація чи перегляд справи?

Адвокати Юлії Тимошенко звернулися до Страсбурзького суду у серпні цього року, після її арешту. Суд взяв справу до розгляду у грудні цього року. Адвокат Валентина Теличенко, яка представляє в Страсбурзькому суді інтереси Юлії Тимошенко, вважає, що після європейського вердикту справу має переглянути Верховний Суд.

"Верховний Суд, найімовірніше, мусить скасувати рішення судів першої інстанції та апеляційної або відправити справу на повторний розгляд, або ухвалити якесь інше рішення залежно від ситуації", - розповіла Валентина Теличенко в інтерв'ю Радіо Свобода.

Натомість член парламентського комітету з питань правосуддя депутат, регіонал Вадим Колесніченко впевнений, що вирок Європейського суду не матиме вирішального впливу.

"Жодним чином Європейський суд не вплине на долю цих людей, бо він не приймає рішення по суті вироку. Він розглядає лише питання дотримання прав людини під час процесу. Можливо, знайдуть десь яке порушення. Це призведе до виплати матеріальної компенсації в 1,5-2 тисячі євро. І все! На цьому все закінчується", - вважає Вадим Колесніченко.

Також депутат-регіонал зазначає, що свого часу, як адвокат, також звертався до Страсбурзького суду в інтересах своїх клієнтів, а тому не розуміє дії захисників Тимошенко та Луценка, адже повністю судовий розгляд їхніх справ в Україні остаточно ще не завершений. Отже, черга Європейського суду ще не настала.

"Як адвокат, можу сказати, що мені дуже важко зрозуміти дії їхніх захисників. Чи це взагалі повна невідомість, чи вони добре розуміють, що немає перспективи - і тому створюють політичне забарвлення справи", - припускає Вадим Колесніченко.

Заступник голови фракції БЮТ-"Батьківщина" Андрій Шкіль не сумнівається в тому, що Європейський суд з прав людини ухвалить рішення на користь Юлії Тимошенко. Проте він сумнівається, що такий вердикт призведе до звільнення экс-прем'єра і дозволить їй взяти участь у парламентських виборах.

Дмитро Шурхало
radiosvoboda

Янукович став тлом для холодної війни

Візит Віктора Януковича до Туреччини - останній офіційний візит президента цього року. По суті, він мав видатися для президента України легкою і приємною прогулянкою після цьоготижневих дебатів з Євросоюзом і Росією.

Чому? Тому що тут його ніхто б точно не питав про долю Тимошенко. Натомість турки, як і українці, потерпають через російські ціни на газ і думають, як позбутися цієї монополії.

Туреччина - одна з небагатьох країн, з якою Україна має позитивне торговельне сальдо. Турки успішно будують в Україні мости і дороги під Євро-2012, а Україна постачає сюди продукти металургії, сільського господарства і зброю.

За підсумками візиту сторони мали підписати 9 угод. Всі вони й були підписані. Візит можна було б вважати успішним, якби не один зовнішній чинник, який зіпсував всю картину.

Візит Януковича до Туреччини став першою поїздкою "Української правди" в президентському пулі.

- Ха-ха-ха! Ну вам і вибрали поїздку! Ви з неї взагалі не напишете нічого, - пожартували в аеропорту колеги.

Візит справді був інформативно малоцікавим. Покладання квітів в мавзолей Кемаля Ататюрка, 45-хвилинна зустріч президентів двох країн, годинна зустріч Януковича з давнім другом, турецьким прем'єром Ердоганом і годинне засідання стратегічної ради. Потім підписання угод і підхід до преси з регламентом у 2 запитання. Ланч і відліт до Києва.

Янукович з'явився на турецькому горизонті о 10 ранку. А ближче до 11 він вже ніс вінок до мавзолею Ататюрка. Цікаво, що ще за 20 хвилин до появи президента України мавзолей був заповнений численними туристами і школярами. Ніхто нічого не перекивав, а охоронці дозволяли журналістам вільно рухатися.

Коли Янукович наблизився з вінком до журналістів, можна було помітити, наскільки в нього скривлене обличчя. Так, наче президент досі переживає конфуз з киявським вінком. У Анкарі вінкова церемонія пройшла без ексцесів.

Так само президента максимально убезпечили у ситуації з записом у книзі почесних гостей. Власне, на той момент, коли президент прийшов до книги, в ній вже був зроблений запис. Януковичу залишилося лише вивести на аркуші свій автограф. Решту роботи за президента, здається, зробив хтось із делегації.

Після цього президент України рушив на зустріч з турецькими колегами. Його супроводжували міністр

закордонних справ Костянтин Грищенко, міністр аграрної політики Микола Присяжнюк, міністр освіти Дмитро Табачник, кримський прем'єр Анатолій Могильов та гендиректор УкрОборонПром Дмитро Саламатін. Повинен був бути ще міністр палива й енергетики Юрій Бойко, але не прилетів.

На підході до президентського палацу українців мала здивувати величезна кількість турецької преси, яка прибула на захід. Кілька хвилин можна було полестити собі думкою, наскільки туркам важливий наш візит. Але потім цю ілюзію зруйнував працівник посольства.

- Сьогодні французький парламент проголосував за визнання геноциду вірменського народу у Туреччині (йдеться про примусову депортацію вірмен з Туреччини у роки Першої світової війни, в результаті якої загинуло 1,5 мільйони осіб - УП), - пояснив він. - Вся преса чекає реакції Ердогана.

Чекати довелося довго. Засідання україно-турецької стратегічної ради затягнулося на кілька годин.

- Там багато конкретних угод, тому потрібно відпрацювати кожен документ, - пояснили представники українського посольства.

Робота виявилась успішною, сторони підписали всі угоди, зокрема про запровадження безвізового режиму між двома країнами.

Як повідомив журналістам український посол Сергій Корсунський, щороку до Туреччини приїздить десь 500 тисяч українців. Таким чином лише візи для них приносили до казни Туреччини 15 мільйонів доларів.

Безвізовий режим, скоріш за все, запровадять з травня 2012 року. Він дозволить безвізове перебування на територіях країн-підписантів протягом 30 днів.

Поки міністри підписували угоди, Віктор Янукович продовжував спілкуватися з Ердоганом. Коли ж настала черга президентів виступати, до трибуни Януковича підійшов керівник протоколу Юрій Ладний і поклав президентську промову. Щоправда, Янукович в неї підглядав майже непомітно, коли виступав.

Значно гірше стало, коли довелося відповідати на питання. Ініціативу в свої руки взяв турецький прем'єр.

Він розповів і про те, що сторони не затягують з запровадженням безвізового режиму, і що Туреччина купуватиме в Україні електроенергію.

"Ми запропонували міністрам енергетики опрацювати цю тему. Зокрема один з варіантів реалізації цього проекту - це прокладення кабелю по дну

Чорного моря", - повідомив журналістам Ердоган.

На запитання про перспективи газогону "Набукко" Ердоган заявив, що Туреччина готова бути транзитером, але Європа не пропонує грошей під цей проект.

"Що стосується проекту Південний потік, то ми маємо консультації з російською стороною стосовно цього проекту і, думаю, вже за тиждень буде якась конкретика щодо цього проекту", - додав Ердоган.

В момент, коли Ердоган говорив про "Набукко" і Південний потік, Януковича щось спантелечило, і він підкликав до себе міністра Грищенка. Він

сказав міністру на вухо кілька слів. Той пішов до перекладачів, потім повернувся до президента, щось йому пояснив і сів на місце.

Після цього Віктор Янукович дав свій коментар щодо енергетичної співпраці: "Все, що стосується диверсифікації постачання джерел енергоносіїв як на територію Туреччини, так і на територію України - це наша стратегічна мета, якою ми будемо займатися. Ми дали спільне доручення урядам, і буде створена група, яка працюватиме над такими пропозиціями".

З другим запитанням Януковичу поталанило - його спитали про Новий рік. Президент зізнався, що точно буде в Україні. А якщо буде сніг, то поїде у Карпати.

Після цього прийшла черга питати в турецьких ЗМІ. Питання було звісно про рішення французького парламенту.

Ердоган різко змінив тон, і пішов у наступ на ворога.

- Це рішення не відповідає правам людини, і незважаючи на всі наші застереження, на весь наш конструктивний підхід, французький парламент проголосував за цей закон. Я думаю, що це свідчить про передвирборчу ситуацію, яка склалася у Франції на сьогоднішній день, що пан Саркозі пожертвував цією темою задля своєї виборчої кампанії... Ідеали французької революції - свобода, рівність - були розтоптані французьким парламентом. Я думаю, що Франція після цього не може згадувати про Вольтера і Монтеск'є, - заявив турецький прем'єр.

Запальна промова Ердогана не лишила байдужими українських посадовців. Дмитро Табачник жваво обмінювався враженнями з Вадимом Копиловим, Микола Присяжнюк нервово стукав себе по нозі і зминав у руці складений з папірця літачок, Анатолій Могильов крутив на руці годинник.

Віктор Янукович зі здивованим обличчям стояв на трибуні.

Було видно, що українці явно не готові стати свідками оголошення холодної війни. Ердоган перейшов на прями погрози Франції - від відкликання посла для консультацій до припинення військової співпраці і налаштування проти неї Близького Сходу і Африки.

- От це і є "Закат Європи", - філософськи протягнув Табачник.

- Як же Туреччина тепер рухатиметься в ЄС? - запитали його журналісти.

- А навіщо він їй? У них ВВП плюс 10%. А в ЄС - який? - висловив зневагу до Євросоюзу міністр освіти.

- Цікаво, а ми коли-небудь зможемо так огризатися, - запитали журналісти.

Табачник не відповів. Важко уявити, щоб він з такою затятістю взявся би звинувачувати росіян у голодоморі 1933.

Спіч Ердогана тривав майже 20 хвилин. Скинувши всі громи і блискавки на Францію, він вибачився перед турецькими журналістами, що не може відповісти на їхнє друге запитання.

- Я ще не пригостив ланчем мого гостя, - сказав він винувато у бік Януковича.

Хоча вибачитися треба було за інше. З героя дня він перетворив президента України лише на тло.

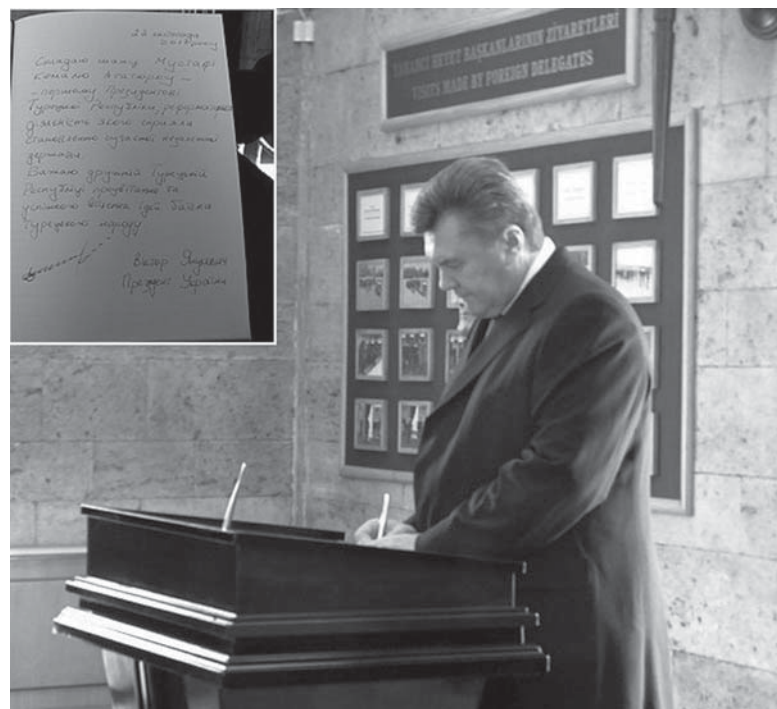
Крім того, в українського президента з'явився ще один привід задуматися.

Туреччина вважає себе правою у вірменському конфлікті. А якщо і неправою, то не настільки, щоб зізнатися собі, що була вбивцею. Віктор Янукович теж вважає себе правим у ситуації з Тимошенко. Але навіть, якщо ти себе таким вважаєш, і давно знайшов для себе виправдання, то це не значить, що це краще для твоєї країни.

Туреччина після своїх різких заяв втратить мільярдні французькі інвестиції.

Що може втратити Україна?

Тетяна Ніколаєнко
pravda.com.ua

Вибори до Верховної Ради - це не просто головний біль Віктора Януковича, якому потрібно зібрати 226 голосів лояльних депутатів для поточного керівництва країною.

Вибори до Верховної Ради 2012 року - це тест для Андрія Клюєва на здатність зібрати ті ж 226 голосів за власну кандидатуру на посаду прем'єр-міністра.

Віктор Янукович. У пошуках кишенькового парламенту

Сергій Лещенко
pravda.com.ua

Уже ніхто не приховує, що Микола Азаров, найпевніше, піде з посади прем'єра після парламентських виборів. За чинною Конституцією, глава уряду не зобов'язаний складати повноваження перед новообраною Верховною Радою. Він втрачає посаду лише після виборів президента.

Але очевидно, що нова конфігурація у Верховній Раді вимагатиме задоволення апетитів груп впливу, а також нового ривка для самого Януковича, задачею якого є перемога в 2015 році.

Сьогодні Клюєв є начальником виборчого штабу Партії регіонів на наступних парламентських виборах - і одночасно головним претендентом на місце Азарова. Відповідно, він має найкращі позиції в розв'язанні задачі "зібрати 226 за своє прем'єрство".

Приміром, негласний ставленик групи "РосУкр-Енерго" на посаду прем'єра Юрій Бойко займається виборами лише на рівні Київської області. Тому такого ресурсу для збирання 226 голосів "під себе" він не має.

До розкрутки Клюєва залучено групу політехнологів, дехто з яких працював на помаранчевих. Так, за інформацією джерел в оточенні першого віце-прем'єра, до його креативного штабу тепер входять Сергій Гайдай (на виборах-2010 підтримував Ющенко), Тарас Березовець (працював у штабі Тимошенко) і Віталій Бала. Також, за розповіддю джерел, до штабу Клюєва якийсь час входив Денис Богущ (співатор помаранчевої символіки-2004), але не дуже довго.

Мажоритарники мають стати цементом для більшості під нового прем'єра. Це - закони жанру. Такому депутату дуже складно перебувати в опозиції до влади.

Бо кожного з мажоритарників підпиратимуть виборці власного округу з їх скаргами на життя та владу. І депутат, звісно, намагатиметься за допомогою бюджету вирішити проблеми своєї території - починаючи з відкриття шкіл і закінчуючи газифікацією.

Відповідно, рішення уряду про допомогу кожному конкретному мажоритарному округу прийматиметься в залежності від лояльності депутата. Виходить такий собі замкнений цикл взаємної поруки.

Про те, як діє цей механізм, може розповісти Андрій Шкіль, який, будучи опозиціонером, в 2003 році одного разу був запрошений на аудієнцію до тодішнього прем'єра Януковича.

Коли Шкіль, який був у тому парламенті мажоритарником від Львівської області, намагався вирішити питання території, Янукович дістав роздрядку з результатами його голосування за законопроекти уряду. Невдоволеній опозиційності Шкіля, Янукович почав дорікати, що той не дуже активно підтримує Кабінет міністрів і не має права розраховувати на підтримку. В підсумку Шкіль пішов з порожніми руками...

Десятка зашифрованих регіоналів

Поряд із макрозадачею зібрати 226 голосів, перед владою стоїть ще одне завдання - в областях з низькою електоральною підтримкою Партії регіонів провладний кандидат не повинен асоціюватися з цією самою владою.

Тому на наступних парламентських виборах можна передбачити появу щонайменше двох типів кандидатів. У областях зі стабільною підтримкою Партії регіонів будуть висуватися безпосередньо від материнської структури.

Натомість там, де Партія регіонів очолює антирейтинги, кандидати від влади мають балотуватися або самовисуваннями, або від дрібних політичних сил.

Ця технологія, наприклад, може бути застосована у Києві. За інформацією Української правди, днями відбувся попередній розподіл кандидатів від влади за мажоритарними округами в столиці.

Джерела стверджують, що до відбору списку мажоритарників мали відношення голова Київської міської адміністрації Олександр Попов і неформальний політехнолог Сергія Львовича Юрій Левенець.

"Українській правді" паралельно з виданням "Дзеркало тижня" вдалося відтворити більшу частину з цього списку. Отже:

- Соратники Черновіцького Аллі Шлапак запропоновано балотуватися на Печерську.
- Регіонал Максим Луцький отримав округ на Солом'янці.
- Нинішній регіонал, а до того НУНСівець Валерій Борисов висуватиметься на Троєщині.

- Забудовник Лев Парцхаладзе з "Сильної України" Тігіпка - на Святошино.

- Колишній керівник Шевченківської райадміністрації Віктор Пилипишин може розраховувати на Шевченківський район.

- Екс-секретар Київради Черновецького Олесь Довгий закріплений за Лівобережжю.

- Депутат-регіонал Ігор Лисов отримав Голосієво.

- Депутат Київради від олігарха Василя Хмельницького Олександр Пабат закріплений за іншим округом на Святошино.

- Колишній заступник Черновецького Валерій Миронов може розраховувати на Поділ.

- Депутат-регіонал і брат екс-зятя Черновецького Олександр Супруненко також закріплений за лівим берегом.

Загалом - 10 прізвищ, хоча округів у Києві буде більше. Як видно, всі ці люди чітко асоціюються з владою. Вибір зроблено на користь кандидатів, які самі здатні профінансувати свою виборчу кампанію, без підтримки з центру.

Начальником штабу в Києві став депутат-перебіжчик Валерій Борисов, який працював заступником мера Омельченка. Він же балотуватиметься на Троєщині. Раніше цей округ був закріплений за Юлією Львовичкою. Але згодом стало очевидно, що з прізвищем, яке напрямую асоціюється з Януковичем, виборів у Києві не виграти.

Ходять чутки також, що за Дарницьким округом у столиці до Верховної Ради спробує пробратися... Леонід Черновецький, що зараз перебуває в житті до Грузії, але залишається Київським міським головою.

План просування цих мажоритарників передбачає ще одну хитрість. Щоб шифрувати їхню приналежність до влади, планується, окрім зазначених прізвищ, одночасно висунути технічних кандидатів від Партії регіонів. Вони повинні маскувати справжній статус осіб із топ-списку.

Битва мажоритарних "мажорів"

Такий розподіл викликав невдоволення серед самих регіоналів. Наприклад, депутату від Партії регіонів Максиму Луцькому віддали округ на Солом'янці, який вважав "своєю" вочиною інший депутат-регіонал Василь Горбаль. Саме тут він обирався до парламенту в 2002 році.

За інформацією в Партії регіонів, Горбаль відмовився підкоритися рішення про закріплення цього округу за Луцьким. Екс-власник "УкрГазБанку" збирається все одно висувати свою кандидатуру. Аналогічно, приміром, вирішив діяти Олег Царьов у Дніпропетровську, який оголосив, що піде за "своїм" округом незалежно від того, підтримає його партія чи ні.

У середньому один київський округ нараховує 170 тисяч виборців. У столиці явка рідко перевищує 50%, тобто на вибори приходять близько 85-90 тисяч осіб. Зазвичай у Києві по одному округу іде декілька сильних кандидатів - адже, щоб брати участь у виборах, не треба переїжджати з наслідного місця. Як наслідок, сильні кандидати розпорозуватимуть голоси.

Таким чином, щоб перемогти на київському окрузі, достатньо буде набрати 20-30 тисяч голосів. І чим більше буде сильних кандидатів на окрузі, тим нижче ціна вхідного квитка у парламент. А те, що кандидатів буде багато, можна не сумніватися - новий закон дозволяє паралельне балотування за списком і за округом.

Так, за округом на Лівобережжі, де вже роздає продуктивні набори Олесь Довгий, планує висунути свою кандидатуру Олександр Задорожний, який був постійним представником Леоніда Кучми у Верховній Раді четвертого скликання, а зараз викладає у Київському інституті міжнародних відносин.

Задорожний двічі, в 1998 і 2002 роках, став депутатом від цього району.

У двобій з Парцхаладзе у Святошинському районі має зійтися БЮТівець Володимир Бондаренко, який також перемагав у цьому окрузі в 1998 і 2002 роках.

В окрузі регіонала Лисова має висунути кандидатуру БЮТівець Сергій Терехін, який двічі тут перемагав. Але також не виключено, що за цим округом балотуватиметься і лідер "Громадянської позиції" Анатолій Гриценко, який проживає на цій території.

Нью-Йорк, Париж і Москва оберуть київських "мажорів"

Ще одним нововведенням виборів у Києві стане збільшення числа округів.

На останніх мажоритарних виборах у Києві 2002 року було 12 округів. На виборах 2012 року, з огляду на приріст населення Києва, число столичних округів мало би зрости до 13. Але їх планують збільшити... 16.

Причина в тому, що за Києвом закріплений закордонний виборчий округ. На сьогодні до реєстру виборців включено близько 400 тисяч українців, що живуть за межами держави.

Іх пропорційно планують розподілити за округами в столиці. Буде трохи комічно, але може так статися, що на Манхеттені будуть голосувати за свого мажоритарника Пилипишина, а в Мельбурні - за Гриценка.

У середньому за кожним з 16 київських округів хочуть закріпити близько 25 тисяч закордонних виборців. Особливо ефектно цієї надбавкою може скористатися кандидат від влади, за округом якого буде закріплено виборчі дільниці на території Росії.

Враховуйте, що на останній київській мажоритарці перемагали кандидати з результатом в 14 тисяч голосів (Василь Горбаль на Солом'янці в 2002-му).

А з огляду на скучення в Києві сильних кандидатів, розрив між переможцем і тим, хто посяде друге місце, буде незначним.

Тому, навіть якщо явка закордонних ділянок складе 10%, то зайві 2,5 тисячі голосів з-за кордону при правильній організації фальсифікації можуть стати вирішальними на київському окрузі.

З іншого боку, опозиція має радіти з того, що закордонні дільниці закріпили до Києва - і саме в столиці, де не люблять Януковича, мають з'явитися додаткові округи.

Якби закордонні дільниці закріпили, наприклад, за Луганськом, то вважайте, що Партія регіонів отримала би на три додаткових мандати більше.

"Група Портнова" відкриває харківську філію

Скупчення на одному окрузі кількох сильних кандидатів - це результат того, що в новому законі дозволили паралельне балотування за списком і за мажоритаркою. Це часто слугуватиме підстраховкою для тих, хто не задоволений місцем у партійному списку. Таким чином, небожителі відправляться агітувати за себе по селах і містах.

Наприклад, на одному окрузі Волинської області можуть зійтися олігарх середньої руки Ігор Єремєєв (власник заправок WOG) і перший віце-спікер Адам Мартинюк. В іншому волинському окрузі - друга особа в партії "Наша Україна" Сергій Бондарчук і соратниця Литвина Катерина Ващук.

У Дзержинському районі Харкова від влади делегували балотуватися Валерія Писаренка - депутата з "групи Портнова". Щоб отримати формальну прив'язку до Харкова, він оформився на юридичний факультет університету імені Каразіна. Опонентом Писаренка на цьому окрузі може стати головний опозиціонер області Арсен Аваков.

Більше того, вибори можуть посварити між собою опозиціонерів. Приміром, Петро Порошенко, який балотуватиметься на Вінниччині, намагався паралельно завести до парламенту колишнього губернатора області Олександра Домбровського. Але за "округом Домбровського" у Вінницькій області також планує висуватися і Микола Катеринчук, який не піддається на пропозиції Порошенка самоусунути. Як наслідок, шанси перемогти отримує кандидат від влади - начальник Південно-Західної залізниці Олексій Кривошипін (колишній соратник Кірпи і екс-депутат Київради).

Парламентські вибори, які насуваються на Україну, матимуть мало спільного з демократією. Головне тут для виборця пам'ятати - їх ніхто не може зобов'язати проголосувати за конкретного кандидата.

Але медаль має і зворотний бік - українці можуть стати не просто глядачами на вір-поєдинки, але й поповнити свої холодильники продуктовими пайками, а туалети - партійною пресою. Найчастіше - за рахунок вкрадених у них же грошей.

Українські інтелігенти назвали владу "грабіжниками українського народу"

Ухвала колеги суддів Апеляційного суду м. Києва, якою залишено без зміни вирок Печерського суду щодо лідера української опозиції Юлії Тимошенко, "є несправедливою, протизаконною і абсурдною". З такою заявою виступили найвидатніші представники української інтелігенції, повідомила прес-служба "Батьківщини".

"Це рішення стало логічним продовженням сумнозвісної "кіресвщини" та "печерного правосуддя", які дискредитують Україну на міжнародній арені та яким уже дано однозначну негативну оцінку українським суспільством, духовними лідерами, національною інтелігенцією, главами зарубіжних країн, міжнародними правозахисними організаціями, Нобелівськими лауреатами", - ідеться у заяві.

На думку представників інтелігенції, для більшості українців та для усього світу "вже давно не є секретом, що Янукович за допомогою підпорядкованих суддів намагався знищити лідера партії "Батьківщина" Юлію Тимошенко. Ганебно, що Апеляційний суд м. Києва виконав це брудне замовлення Адміністрації президента України".

"Цілком очевидно, що і численні надумані кримінальні справи, і безпідставне та багатомісячне тримання у Лук'янівському СІЗО, є примітивною помстою Януковича своєму головному політичному конкурентові - Юлії Тимошенко, яка не боїться боротися за правду, відстоювати політичні та соціальні права громадян України. Судові рішення проти неї потрібні владі для зняття останньої перешкоди для безкарного грабування українського народу, здачі національних інтересів та перетворення нашої країни на авторитарну колонію, якою керує купка корупціонерів.

Режим, шляхом знищення демократії, основ правосуддя, ліквідації свободи слова, нищення людських прав і свобод, породжує величезну прірву між Україною та Європейським Союзом. Вирок апеляційного суду щодо Юлії Тимошенко - це цинічна зрада владою євроінтеграційних прагнень українців.

Ми, представники української інтелігенції, заявляємо, що не визнаємо несправедливе рішення підконтрольного чинному президентові Апеляційного суду Києва у справі Юлії Тимошенко та сподіваємося, що воно найближчим часом буде скасоване в Європейському суді з прав людини", - заявили представники інтелігенції.

Лист із заявою підписали:

Дмитро Павличко
Іван Дзюба
Мирослав Попович
В'ячеслав Брюховецький
Юрій Мушкетик
Юрій Щербак
Богдан Горинь
Валерій Шевчук
Сергій Жадан
Микола Жулинський
Василь Шкляр
Михайло Слабошпицький
Ірен Роздобудько
Роман Іванчук
Олег Черногуз
Володимир Василенко
Володимир Сергійчук
Павло Гриценко
Юрій Андрухович
Марія Матіос

Бандеру у Львові вшанують смолоскипною ходою 1 січня

На 1 січня у Львові запланована смолоскипна хода з нагоди відзначення 103-ої річниці з дня народження провідника ОУН Степана Бандери. Розпочнеться хода від пам'ятника Данилу Галицькому і пройде під гаслом "Запали своє місто вогнем революції!".

Деталі цієї зустрічі обговорюються в соцмережах. Однак подальший маршрут смолоскипної ходи там не прописаний. Водночас, зазначається, що акція відбудеться з ініціативи молодіжного крила Партії захисників вітчизни та за підтримки студентських братств.

Зокрема, у Студентському братстві Львівщини підтвердили, що візьмуть участь у смолоскипній ході, хоча деталі події повідомити відмовилися.

Додамо, у соцмережах до участі у заході запрошують усіх бажаючих, зокрема, громадські організації міста: "Вийди на вулицю Бандерівського Львова, одягни червоно-чорну символіку і долучись до вшанування пам'яті людини, котра пожертвувала всім, аби ти міг бути. Не будь байдуком, адже майбутнє належить нам!".

Також організатори пишуть: "При бажанні інших ГО Львова, ставимо до вашого відома, що на кожен організаційний прапор повинно бути три червоно-чорні або синьо-жовті прапори".

Водночас у Львівській міськраді інформують, що наразі заявку на проведення такого масового заходу у мерію ніхто не подавав.

Крім того, прес-служба Львівської облради інформує: "Львівська обласна рада запрошує на урочистості з вшанування 103-ої річниці від дня народження видатного політичного діяча, голови Проводу ОУН, Героя України Степана Бандери. Захід відбудеться у неділю, 1 січня 2012 року, о 15.00 біля пам'ятника Степанові Бандері у Львові".

Як інформувалось, відкрити комплекс пам'ятника Бандері у Львові обіцяють 1 січня. Зараз тут закінчують оздоблювати арку за монументом. Нагадаємо, від початку спорудження пам'ятника Бандері у Львові на нього вже витрачено 5 млн грн.

Додамо, проект монумента затвердили в 2002 році. Загальна кошторисна вартість робіт із спорудження - понад 8,5 млн грн, самої скульптури - 400 тисяч гривень.

zaxid.net

Ідеї революції, або яка революція нам потрібна?

Коли суспільство опиняється на межі революції, його завжди цікавлять другорядні питання - кому помститися за катастрофічну ситуацію в країні, як подолати очевидні ганебні явища, яка соціальна група (клан чи партія) прийде до влади.

Суть можливої революції

Водночас головна ідея української революції - це не вирішення безлічі проблем, які накопичилися, а повернення спільних для українських людей позитивних мотивацій до життя та праці, тобто повернення режиму республіки.

Режим республіки не створюється за допомогою чужих рецептів. Важливий політичний принцип: демократична система кожної країни схожа за своїми ознаками, але режим республіки є унікальним для кожної країни, бо досягається принципово різними засобами.

Інакше кажучи, режим республіки в країні запроваджується тільки політичними інноваціями власної еліти, і ніяк інакше.

Таку можливу революцію можна розділити на політичну, економічну, соціальну та культурну революції.

Далі буде зроблено спробу описати інновації через два сценарії: 1) інновації для збереження цілісної країни; 2) інновації в умовах фрагментації країни.

Фрагментація це не лише федералізація, яка вже більшістю сприймається як необхідна. Фрагментація це політична, соціальна, культурна, але найголовніше - мотиваційна, диференціація, яка відбувається та юридично фіксується в структурі суспільства безвідносно до території.

Політична революція

Політична революція так чи інакше відбувається через конституційний процес. Вітчизняна Конституція не містить ЖОДНОЇ правової чи соціальної інновації.

Натомість демонструє: відсутність механізмів уникнення зовнішнього управління країною, відсутність механізмів гарантії застосування елітою законів до себе, відсутність принципів фундаментального обмеження масштабної корупції в усіх сферах, відсутність класифікації прав та розрізнення можливостей їх захисту.

А також відсутність механізмів захисту режиму республіки, відсутність самоврядування як самодостатнього суб'єкта влади, відсутність загальних цілей бюджетної політики, відсутність самої можливості здійснювати будь-яку територіальну, адміністративну, освітню, медичну, судову та інші реформи.

Інновації для збереження цілісної країни. Свого часу автор зробив спробу викласти інноваційні ідеї конституційного права в роботі "Принципи нової політичної системи". Але і досі ці ідеї не сприймаються серйозно.

Знаючи історію, можна з впевненістю сказати, що українці скоріше доведуть країну до руїни, аніж вдадуться до яких-небудь інновацій.

Інновації в умовах фрагментованої країни. За умов фрагментації країни теж буде можлива політична революція, але вже в багатьох гірших політичних умовах.

В цьому разі можна застосувати новий підхід - "супердіарність замість субсидіарності".

Принцип супердіарності означає:

1) уникнення поверненого чи зворотного делегування владних повноважень (спочатку громадяни делегують всі повноваження в центр, а потім отримують їх з доброї волі центру назад на місця, в тих обсягах, в яких центр вважає це за потрібне);

2) встановлення управління розподілом повноважень знизу (не держава визначає обсяг своїх повноважень і повноважень на місцях, а самоврядні громади);

3) замість вічних прописаних в законі повноважень як у центрі, так і на місцях, встановлення тимчасових і періодично змінюваних самоврядними громадами повноважень як за часом їх дії, так і за обсягом,

4) бюджетне фінансування контролюється на місцях, ближче до походження податків, центральний бюджет формується знизу, а не зверху.

Економічна революція

Мета економічної революції - відновити режим республіки в економіці через появу політики щодо публічних ресурсів та через бюджетну революцію.

Інновації для збереження цілісної країни. Публічний ресурс - це загальний принцип, яким має керуватися безліч законів країни.

Публічний ресурс - це ресурс, який має природне або штучне походження і розглядається як загальне суспільне благо, що може використовуватися в інтересах всієї громади країни, де можливості приватного інтересу є обмеженими, контрольованими та публічними.

Доступ до публічного ресурсу та його використання в приватних цілях може бути обмеженим або навіть забороненим.

До публічного ресурсу належать: космос, родюча земля, водойми, повітря над територією країни, родовища корисних копалин та підземні води на території країни, інфраструктури, вітчизняні засоби масової інформації, державний та муніципальні бюджети, публічна влада.

Публічні ресурси підлягають обов'язковій інвентаризації, постійному оновленню та перевірці публікованих даних в режимі он-лайн. В даних публічного ресурсу повинно бути вказано ім'я дійсного, а не підставного, власника ресурсу або його частини та зареєстровано намір способу використання.

Має бути передбачена кримінальна відповідальність за надання неправдивої інформації та за спосіб використання, що не збігається з реєстраційним.

Бюджетна революція - це поява довгострокової політики (бюджетна стратегія) та короткострокової (річна бюджетна резолюція). Головна мета бюджетної революції - розробка нової структури бюджету, спрямованої на його відкритість на громадський контроль.

Найближча бюджетна стратегія України: 1) вихід країни з ситуації зовнішнього управління МВФ; 2) диверсифікація бюджетонаповнюючих сфер економіки; 3) перерозподіл управління бюджетом з центру до місцевого самоврядування; 4) відновлення фінансування армії, освіти, науки, культури.

Бюджетна революція це є і водночас структурна революція.

Інновації в умовах фрагментованої країни. Якщо бюджетна революція в

країні не відбудеться, тоді можна вдатися до створення паралельної альтернативної податкової системи - Нержавного (Немуніципального) Податкового Фонду.

Це означає, що громадяни можуть сплачувати свої податки до цього Податкового Фонду, відмовляючись сплачувати їх у державний чи муніципальний бюджети.

Цей Фонд має бути повністю відкритим для контролю он-лайн, мати прозору політику витрат фінансів на публічні потреби. Юристи Фонду мають захищати право громадян сплачувати податки у недержавний податковий фонд в державних та міжнародних судах.

Соціальна революція

Соціальна революція має на меті відновити соціальні умови режиму республіки. через розвиток середнього класу, тобто здійснення бізнес-революції.

Інновації для збереження цілісної країни. Метою розвитку середнього класу є зовсім не економічні показники (рівень зарплати чи валова його кількість в країні), а створення активних суб'єктів для сильних місцевих громад та дієвого громадського контролю.

Розвиток середнього класу є неможливим без обмеження олігархічного бізнесу в країні.

Олігархічним є крупний бізнес, статки якого становлять більше 1% номінального ВВП країни (\$136,4 мільярдів - 2010, більше 1% - 6 чоловік).

Крупним бізнесменам має бути заборонено: без юридично зафіксованого продажу їх бізнесу займати будь-які владні посади; брати участь у тендерах з державним фінансуванням; будь-яке монопольне використання публічних ресурсів навіть за умов дотримання ними закону про публічний ресурс.

Інакше кажучи, монопольне становище олігархічних бізнесів має бути подолане дієвим обмеженням їх економічних прав.

Бізнес-революція є реалізація принципу соціальної відповідальності бізнесу: свободу використання доходу має лише малий та середній бізнес, а крупний бізнес у використанні доходів має обмеження:

1) вся економічна діяльність всередині країни має здійснюватися через інститути країни (офшорна економіка заборонена взагалі і переслідується аж до кримінальної відповідальності);

2) витрати доходів крупного бізнесу відбуваються за такими пріоритетами:

а) заробітна плата вище, ніж середня в сфері діяльності; б) соціальне і страхове забезпечення робітників; в) відновлення засобів виробництва та дійсні інновації і г) лише потім отримання прибутку, якщо залишаються кошти;

3) якщо представник крупного бізнесу на якихось своїх підприємствах не може виконувати такі умови, він може продати ці підприємства, а якщо він вдається до корупції чи шахрайства, його бізнес громада націоналізує примусово та продає іншому власнику.

Інновації в умовах фрагментованої країни. Якщо не вдасться здійснити бізнес-революцію, тоді вочевидь необхідно буде проводити примусове розукрупнення олігополій.

Мета - знищення легальної олігархічної корупції в уряді, знищення

домінуючого впливу олігархів на політику та економіку країни. Для розукрупнення олігополій необхідна інтелектуальна дискусія в країні, наслідком якої має стати спеціальний закон про розукрупнення олігополій.

Культурна революція

В сучасному світі засоби масової інформації не завжди виконують функцію масової комунікації. В такій ситуації, щоб з'явився ринок інтелектуальних ідей, необхідна, перш за все, інформаційна та мотиваційна революція.

Інновації для збереження цілісної країни. Інформаційна революція - це привнесення в соціальну дійсність нових соціальних ідей через нові засоби масової комунікації.

Для цього необхідна клубна неполітична інтелектуальна діяльність, яка включає можливості Інтернет. Водночас сам по собі Інтернет, без наочної живої клубної комунікації, є недостатнім.

Мотиваційна революція - це створення нових неспоживачьких мотивацій.

Сьогодні світ переживає загальноцивілізаційну кризу, яка є наслідком вичерпаності потенціалу споживчої культури для людського розвитку.

Нова неспоживачька культура, для якої ще навіть назви нема, з'являється в дуже небагатьох місцях світу і є поки що маргіальною.

Якщо вузькі кола українців спробують на роботу в творенні нової неспоживачької культури, то країна матиме шанс на розвиток в перспективі.

Інновації в умовах фрагментованої країни. Фрагментація країни дасть можливість здійснювати неймовірно інновації як експеримент в деяких фрагментах.

Наприклад, стане можливою повна заборона споживчої реклами від виробників по телебаченню, зберігаючи при цьому організоване місцевими громадами інформування про товари споживання за спеціальною структурою: порівняльний аналіз товарів за споживчими якостями та ціною.

Також можна здійснити повну заборону споживчих кредитів від усіх юридичних осіб (банки, магазини, тощо), запровадивши натомість споживчу кооперацію самої місцевої громади з функцією безвідсоткових споживчих позик.

Освітня та наукова революції всередині споживачької культури принципово неможливі. Вони стануть можливі тільки після припинення дії споживчих мотиваційних компресорів таких як споживча реклама від виробника та споживчий банківський кредит.

Деякі ідеї освітньої революції висвітлені в статті "Изменения через образование". Деякі ідеї наукової революції описано автором в його роботі "Онтологізація науки і вихода за її пределы".

Це ідеї не політики. Це ідеї суспільної дії. Все, що вище описано, є дуже складним, потребує велетенських інтелектуальних та організаційних зусиль. Набагато легше влаштувати демонстрації на майданах, вулицях та під владними будівлями. Але це і є революція. Справжня Революція.

Сергій Дацюк

pravda.com.ua

Модно бути розумним, а не вибудовувати маєтки

Українська політична та бізнес еліта за останні десятиліття вибудовує себе за фальшивим гаслом, яке сучасними словами можна сформулювати як "модно бути багатим".

У нас були варіанти, що саме заклати в свою квазі-ідеологію, адже без ідеології немає жодної держави. Навіть цивілізаційні характеристики - це теж ідеологія, яка описує світ і наші цілі в ньому.

США, наприклад, мають ціллу просування демократії, бо ця демократія записана в їхній власній ідеології як базова цінність. Отже, є відповідні паралелі, навіть на рівні зовнішньої політики.

Іншими варіантами гасел може бути "модно бути здоровим", і тоді скоротяться витрати на медицину для держави.

Великобританія, наприклад, підраховувала, що половина бюджету охорони здоров'я країни іде на виправлення неправильної поведінки людей. Це паління, це ожиріння, це хвороби, що передаються статевим шляхом. Всі

вони з'їдають медичні кошти, які б могли бути направлені на лікування від інших хвороб.

Якщо ми будемо жити за гаслом "модно бути худим", у нас теж зменшаться витрати на медицину, а люди будуть жити довше.

Можна просувати ідею "модно бути щасливим". Але сьогодні виявилось, що після 20 тисяч доларів ВВП на людину, вона не стає щасливішою. До цього рівня зростання економіки автоматично піднімає рівень щастя.

Сьогодні в державній статистиці таких країн як Великобританія чи Франція з'явився індекс щастя. З наступного року на цей індекс переходить і Японія. Уряди цих країн стали думати, за рахунок чого громадяни можуть стати щасливішими, якщо гроші в цьому плані не працюють.

Цікаво, що єдині країни, які є щасливими при хороших економічних показниках, це скандинавські країни. Данія, наприклад, є найщасливішою в Європі.

Стали шукати причини і виявили наступне. Американець витрачає зайві кошти, щоб ізолюватися від інших. Другий телевізор купується, щоб дітям не треба було домовлятися, що саме дивитися.

Гроші створюють кордони від інших в англосаксонських країнах. Натомість скандинави витрачають ці кошти навпаки - на підсилення спілкування з іншими. І тому вони щасливіші.

Британці взагалі вважають, що і капіталізм, і комунізм атомізували людину, щоб полегшити управління нею. Сьогодні Великобританія почала створювати всі види місцевих асоціацій, об'єднують людей, щоб запустити механізми збільшення щастя в країні шляхом зростання контактів між людьми.

Згадаймо радянські шкільні гуртки чи спортивні секції. Все це ми вже проходили, і саме там закладалася дружба навік.

І це навіть економічно вигідніше: маленькі магазинчики чи пекарні, куди британці приходили купити щось і одночасно поспілкуватися, повертали в місцеву економіку 60 відсотків коштів, супермаркети повертають лише 40%.

Що може віднайти собі на цьому фоні Україна? Ми пропонуємо нове гасло, яке дає можливість усім без винятку розпочати нову сторінку життя. Це гасло "модно бути розумним" і воно дає нам новий вимір нашого життя.

Неможливо стати багатим, коли 10% населення Землі мають у своїй

власності 84% всіх багатств. Але можна стати розумним, бо це ніхто не контролює.

Це не пошук розумних дітей від Тіни Канделаки, бо там перевіряється лише пам'ять на факти, а багато геніїв взагалі погано оперували з фактами.

Як в світі виховують розумних дітей? Японія визнала, що її єдиним багатством є розум, бо інших ресурсів в неї немає. І у відповідь була розроблена програма виховання найкращих і найрозумніших.

Японцям вдалося подолати найстрашнішу ваду освіти - роль двієчника. Адаже всі пам'ятають, що караван іде із швидкістю найповільнішого верблюда.

В такій школі всі діти вчать разом перші три дні, потім трієчники вчать, як завжди, наступні два дні. Зате відмінникам школа виставляє ті предмети, які вони хочуть, включаючи будь-які варіанти фізичної культури.

Американські університети - і це ще один приклад - відбирають відмінників для навчання окремо. Їм читаються ті самі лекції. Але це роблять кращі професори університету. І це зветься honors college.

Саме ці студенти потім стають аспірантами, бо їх відбирають за знаннями і схильністю до дослідницької роботи. Тобто є можливість прискорення освіти навіть в тій самій системі. Це надає можливість кращим стати розумнішими.

Майбутня економіка - це економіка розумних. Товари з know-how становлять її основу.

Мобільний телефон є гарним прикладом цього. Ми відправляємо на Захід метал, а отримуємо звідти мобільний телефон вартістю, умовно кажучи, в тонну металу, хоча металу там всього грамів десять. Така наша економіка завжди буде принципово збитковою, адже вона обмінює тонну на десять грам.

До речі, тут можна згадати і роль Польщі часів СРСР. Незалежно від того, що вона була меншою, вона була інтелектуально на потрібному рівні, який викликав інтерес у всіх. Вона була відкритою і саме тому цікавою.

Україна може знайти для себе наближену до цього модель...

На фоні України-1, де знайшлося місце тільки багатим, будемо розбудовувати Україну-2, де знайдеться місце всім.

Саме розумні люди створили комп'ютери і супутники, телевізори і мобільні телефони. Вони читають книжки, коли всі переключилися на телевізор.

Україна-2 має інші пам'ятники й інші назви вулиць. Україна-2 може витягти велику Україну уперед, чого не змогла досьогодні зробити Україна-1, яка бачить своєю ціллю лише вибудову маєтків її власників.

Георгій Почепцов

pravda.com.ua

Топ-10 основних подій у зовнішній політиці України

(Закінчення. Поч. на 1 с.)

3. Українсько-російські переговори з газової проблематики та питання участі України у Митному союзі РФ, Казахстану і Білорусі

Осін та початок зими 2011 року позначилися намаганнями України переглянути газові домовленості з російським "Газпромом". Україна заявила про бажання змінити драконівські угоди з головним енергетичним партнером, укладені в часи прем'єрства Юлії Тимошенко. В кризових умовах ми очікували від Росії партнерської позиції. Однак кілька раундів переговорів завершилися нічим: апетити Російської Федерації виявилися надмірними, і українське керівництво не могло погодитися на пропозиції російської сторони. Паралельно Росія намагалася чинити тиск на офіційний Київ щодо його визначеності у питанні Митного союзу і Єдиного економічного простору з Росією, Казахстаном та Білоруссю. Тверде "ні" України у цьому питанні стало принциповим здобутком 2011 року.

4. Головування України у Комітеті міністрів Раді Європи

Подія, що мала велику вагу для зовнішньополітичного престижу України, але яка залишилася майже непоміченою вітчизняними ЗМІ. Україна

вперше за історію своєї незалежності головувала у такій важливій європейській інституції (якщо не рахувати персонального головування Геннадія Удовенка на сесії Генеральної Асамблеї ООН у 1997 - 1998 роках). Пріоритетами, які визначила для себе Україна на час головування у Комітеті міністрів Ради Європи, стали захист прав людини, захист прав дітей та жінок. При цьому результати головування були високо оцінені на європейському рівні.

5. Створення "Групи друзів України" у Європарламенті

У травні 2011 року Україна отримала серйозну лобістську групу (понад 40 депутатів) у Європарламенті, які заявили про бажання сприяти українській євроінтеграції. У серпні представники групи провели ряд зустрічей зі своїми українськими колегами-парламентарями у Криму, а також зустрілися з вищим керівництвом України. Насамперед завдяки діяльності "групи друзів" у жовтні та грудні 2011 року Європарламент прийняв дві резолюції, що підкреслювали необхідність парафування та підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Заяви представників "групи друзів" та їх діяльність вселяють надію в успіх євроінтеграційних намірів нашої держави.

6. Відмова України від високозбагаченого урану

У вересні 2011 року міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко та держсекретар США Хіларі Клінтон завершили тривалий переговорний процес щодо відмови України від високозбагаченого урану та підписали відповідний меморандум. Сам процес підписання неодноразово відкладався - у лютому, у липні 2011 року. Сьогодні Україна стала найяскравішою ілюстрацією щодо дієвості плану ядерної безпеки у світі, проголошеного три роки тому президентом США Бараком Обамою.

7. Візит Віктора Януковича в Бразилію та українсько-бразильські домовленості щодо економічного співробітництва

У ході візиту Віктора Януковича до країн Латинської Америки важливо підкреслити налагодження українсько-бразильських зв'язків, які можуть призвести до похвалення економічного співробітництва з одним із лідерів сучасного світу, а також співробітництва у космічній сфері. Експерти вважають домовленості з Бразилією (членом неформального об'єднання країн "БРІКС") одним із найважливіших зовнішньоекономічних досягнень України у 2011 році. Домовленості з Бразилією розширюють Україні доступ до латиноамериканських ринків, об'єднаних у спільний ринок МЕРКОСУР.

8. Активізація далекосхідного вектора зовнішньополітичної діяльності України

Протягом 2011 року Віктор Янукович здійснив ряд візитів у країни Далекого Сходу: у січні відбувся візит до Японії, у квітні - візити у В'єтнам, Бруней та Сінгапур, у вересні - у Китай. Головна тема візитів - налагодження економічних контактів з країнами регіону, розширення ділової та інвестиційної активності, відкриття нових ринків для українських товарів.

9. Встановлення безвізового режиму з Ізраїлем

Те, що українці відтепер можуть літати без віз до Ізраїлю, надзвичайно важливо з точки зору традиційних історичних зв'язків між нашими державами і народами. Тим більше, що одразу ж за безвізовим режимом з Ізраїлем було прийнято рішення про безвізові режими з рядом інших країн: від 2011 року українці можуть подорожувати без віз до Аргентини, Бразилії, Туреччини, Боснії Герцеговини, Сербії, Брунею. Відкритим залишається питання безвізового режиму між Україною та Європейським Союзом, але, на думку міністра закордонних справ Костянтина Грищенка, це питання буде повністю вирішено за два роки. Тим більше, що Україна протягом двох останніх років більш ніж на 80% виконала вимоги "дорожньої карти" набуття безвізового режиму з ЄС.

10. Участь України у Європейському енергетичному співтоваристві

3 лютого 2011 року Україна стала повноправним членом Європейського енергетичного співтовариства. Хоча участь у престижній міжнародній організації і обіцяла Україні чималу кількість переваг, однак насправді ЄЕС виявилася мало дієвою структурою. Всупереч зобов'язанням, деякі члени ЄЕС почали проводити політику відвертого нехтування національних інтересів держав-партнерів. Це, зокрема, вилілося у підписання деякими країнами ЄС угоди з Росією щодо будівництва обхідного газопроводу "Південний потік" та газосховищ на території Сербії, що напряму суперечить економічним інтересам України. Саме тому вже наприкінці 2011 року ряд експертів почали ставити під сумнів доцільність перебування України в ЄЕС.

Підсумовуючи 2011 рік, можна сказати, що це був рік найбільш напруженої роботи зовнішньополітичного відомства за останні 20 років. За напруженістю і дієвістю він нагадує 1992 рік - рік становлення України як суб'єкта світової політики. Але більшість процесів, які спостерігалися протягом 2011 року, дадуть свої плоди лише у наступному році.

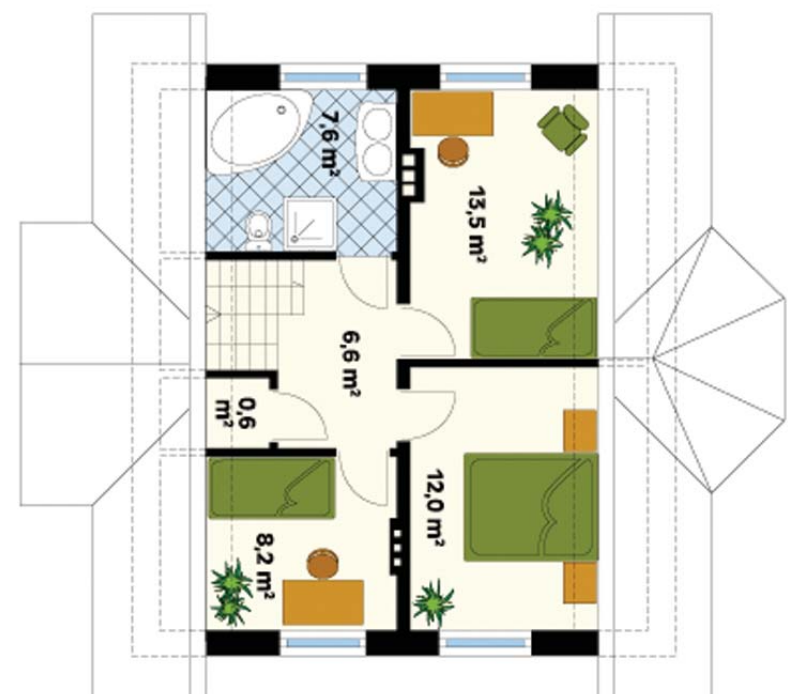
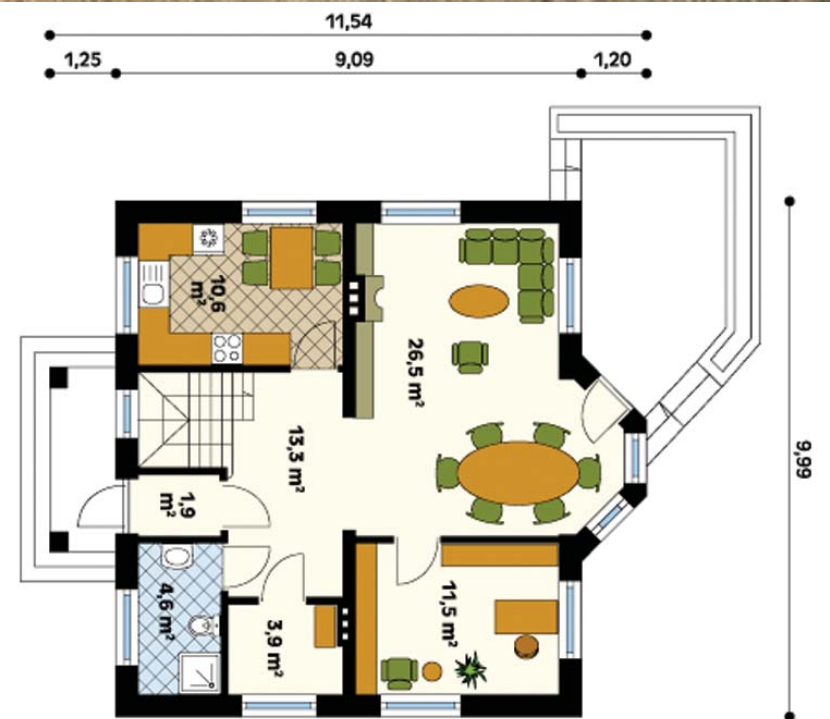
Інститут української політики

www.eko-bud.com.ua

м. Львів,
вул. Володимира Великого, 18, 7-й пов.,
тел.: 032 234 02 97; 032 242 54 80;
8 067 372 97 20; факс: 032 297 60 97.

Площа забудови – 100,5 м²
Загальна площа – 120,8 м²
Мінімальні розміри ділянки – 17,99 x 20,49 м

Сучасний екологічний будинок - під ключ - вперше у Львові!

«Сучасний екологічний будинок – під ключ!» – якісний, енергоощадний та комфортний котедж ручної роботи, побудований за інноваційною (ноу-хау) каркасною технологією при використанні дерева, цегли, інших екологічних матеріалів, зі стовідсотковим ступенем готовності, надійний термін експлуатації якого – необмежений, з мінімізованими витратами на обслуговування. Компанія «Еко-Буд» використовує сучасні технології, які відзначаються високими тепло-, звукоізоляційними, енергозберігаючими, протипожежними характеристиками, вологонепроникними властивостями, легкістю та міцністю конструкції будинку, можливістю використання будь-яких матеріалів для зовнішнього та внутрішнього облицювання, комфортабельністю проживання та визнані найкращими з погляду економії коштів, матеріалів, технічних засобів, робочої сили, термінів будівництва незалежно від пори року. Компанія «Еко-Буд» будує сучасні малоповерхові споруди в т.ч. громадського та комерційного призначення, надбудовує (добудовує) поверхи та мансарди.